

ROMÁN VYTVORENÝ PODĽA PREDLOHY PRVEJ SÉRIE
MIMORIADNE ÚSPEŠNÉHO FILMOVÉHO SERIÁLU

VYVOLENÍ

PRVÝ
DIEL | ZAVOLAL SOM ŤA PO MENE

21-NÁSOBNÝ BESTSELLEROVÝ AUTOR PODĽA NEW YORK TIMES

JERRY B. JENKINS

VYVOLENÍ

PRVÝ
DIEL | ZAVOLAL SOM ŤA PO MENE

JERRY B. JENKINS

This Focus on The Family book was first published in the United States by BroadStreet Publishing Group LLC, 8646 Eagle Creek Circle, Suite 210, Savage, MN 55378, with the title I Have Called You by Name, copyright © 2021, by Jenkins Entertainment, LLC. Translated by permission.
Vydané s povolením BroadStreet Publishing Group LLC.

Vyvolení: Zavolať som ťa po mene

Vydavateľ: Christian Project Support, s. r. o., © 2021

www.ver.sk, info@ver.sk

Obálka podľa anglického originálu.

Preklad: Eva Simo Pelzlová

Jazyková korektúra: Veronika Liptáková

Grafická úprava: www.christianstudio.sk

Použité citáty z Biblie: Slovenský ekumenický preklad, Banská Bystrica, 2017.

In: www.biblia.sk.

Tlač: Alfa print, s. r. o.

ISBN papierovej knihy: 978-80-8231-023-1

ISBN pdf knihy: 978-80-8231-024-8

ISBN epub knihy: 978-80-8231-025-5

ISBN mobi knihy: 978-80-8231-026-2

Autorovi, ktorý napísal a predal toľko kníh ako Jerry B. Jenkins, by mohla byť odpustená tendencia opierať sa pri vytváraní ďalšieho rukopisu o známou štruktúru. Našťastie, Jenkins nie je len „hocijaký autor“. Aj keď mnohí dobre poznajú tieto všeobecne známe príbehy o tom, ako si Ježiš vyberá svojich učeníkov, autorovo obratné narábanie s historickým jazykom a zvykmi tej doby dáva jeho najnovšej knihe živosť, s akou sa v románoch stretnete len zriedka. Dielo *Vyvolení: Zavolal som Ťa po mene* sa mu podarilo vsadiť do bystrého, k podstate prenikajúceho kontextu. Toto je kniha, pre ktorú sa Jerry B. Jenkins narodil.

Andy Andrews, autor New York Times bestsellerov Pútnikov dar; Ten, ktorý si všímal; či Dary cestovateľa v čase

Jediná vec lepšia od filmu je kniha, a jediná vec lepšia od knihy je film. Jerry B. Jenkins vzal brilantný projekt Dallasa Jenkinsa – úchvatný pohľad do životov tých, ktorých Ježiš povolal, aby sa stali jeho nasledovníkmi, priateľmi, „rodinou“ – a išiel ešte o krok hlbšie. Čitatelia budú vtiahnutí do príbehu na týchto stránkach rovnako, ako boli diváci očarení scénami filmového projektu *The Chosen (Vyvolení)*. Moje slová nedokážu opísať veľkosť týchto diel.

Eva Marie Everson, prezidentka Word Weavers International, autorka bestsellerov

Filmová verzia ma dojala k slzám, no Jerryho kniha mi ukázala Ježiša, akého som vždy chcela poznať. *Vyvolení: Zavolal som Ťa po mene* dáva čitateľovi zakúsiť Ježišovu ľudskosť zblízka. Táto kniha zachytáva autentický pohľad na jeho osobnosť. Jeho láska, humor, múdrosť a súcit sa dotýkajú každého človeka, ktorého stretne. Vďaka Ježišovej interakcii s ľuďmi z reálneho života som aj ja zažila Spasiteľa, ktorý povoláva stratených, chudobných, núdznych a osamelých do autentického vzťahu.

DiAnn Mills, víťazka ceny Christy Award, riaditeľka Blue Ridge Mountain Christian Writers Conference

Jerry B. Jenkins je majster v rozprávaní príbehov, ktorý dokázal zachytiť napätie, drámu a emócie z prvej filmovej série *The Chosen (Vyvolení)* do písanej formy. A urobil oveľa viac než len akýsi jej súhrn. Jerry pretvo-

ril a spracoval prvých osem epizód do nesmierne pútavého románu. Ak sa vám filmová verzia páčila, opäť si vychutnáte tento príbeh, v ktorom Jerry vdýchol život každej postave. A ak ste ešte prvú sériu videí nevideli, tento román vo vás vyvolá chuť začať... hneď ako prečítate knihu, samozrejme!

Dr. Charlie Dyer, biblický učiteľ, moderátor rozhlasovej relácie The Land and the Book.

Jerry B. Jenkins, ktorý píše s presnosťou a naliehavosťou, nás preniesie do najväčšieho príbehu všetkých čias, prerozprávaného sviežim a sugestívnym spôsobom. Jenkins je majstrom v uchopení kľúčových scén a tém Biblie a ich votkávaní do podmanivých príbehov, či už sa zameriavajú na Ježišovu epochu, alebo posledné časy. Kniha *Vyvolení: Zavolal som ťa po mene* tak ešte viac obohacuje úžasný filmový seriál a prevádza čitateľa týmto jedinečným prerozprávaním príbehu evanjelia.

Travis Trasher, bestsellerový autor, stálica vydavateľského priemyslu

Pre dievča ako ja, ktoré je začiatočníčkou v stvárňovaní biblických príbehov, je obrovskou výzvou vziať dobre známe postavy z Evanjelií a vytvoriť z nich takýto živý a sugestívny zážitok. Presne to urobil Jerry B. Jenkins vo svojom najnovšom románe *Vyvolení: Zavolal som ťa po mene*. Od prvej kapitoly som si ju zamilovala. A od druhej a tretej kapitoly som začala vidieť Ježiša, ktorého som už dlho milovala, celkom novými očami a s otvoreným srdcom. Táto kniha ponúka čitateľovi oveľa viac než len obyčajné rozptýlenie. Ponúka mu možnosť skutočnej premeny.

Michele Cushatt, autorka knihy „Relentless: The Unshakeable Presence of a God Who Never Leaves“

Ako lepšie by sa dalo oživiť evanjelium, než preskúmaním vplyvu, aký mal Ježiš na tých, s ktorými prišiel do blízkeho osobného kontaktu? A čo môže byť dnes väčšie povzbudenie pre tých z nás, ktorí máme hlad po jeho život meniacej prítomnosti? Vrelo odporúčam videá aj túto knihu pre kohokoľvek, kto túži zažiť jeho premieňajúcu lásku ešte hlbším spôsobom.

Bill Myers, autor bestsellerového románu „Eli“

Príbeh Ježiša bol prerozprávajú zнову a znovu už mnohokrát, no s touto pôsobivou novelizáciou prináša Jerry B. Jenkins jedinečný a presvedčivý pohľad na biblické zmienky o Ježišovi a jeho nasledovníkoch, ktorý vychádza z dnes už slávnej video-série *The Chosen (Vyvolení)* od autora Dallasa Jenkinsa. Ako niekto, kto bol odjakživa presvedčený, že kniha je vždy lepšia ako film, som s potešením zistila, že v tomto prípade sú kniha a filmová séria rovnako fascinujúce, dokonca život meniace.

Deborah Raney, autorka kníh „A Nest of Sparrows“ a „A Vow to Cherish“

**Venujem sestře Pam,
ktorej život vyžaruje Božiu lásku**

Kniha je napísaná podľa predlohy filmového seriálu The Chosen,
ktorý režíroval Dallas Jenkins.
Autormi sú Ryan M. Swanson,
Dallas Jenkins a Tyler Thompson.

„Niet pochyb o tom, že seriál Vyvolení sa stane jedným
z najznámejších a najslávnejších diel
v histórii kresťanských médií.“

Napísal časopis MOVIEGUIDE®

POZNÁMKA

Seriál Vyvolení vytvorili veriaci milujúci Bibliu, ktorá je neomylným Božím slovom. Aj keď sme si dovolili dotvoriť pozadie niektorých biblických príbehov o Ježišovi Kristovi, zobrali sme vážne varovanie pred tým, aby sme k samotným Evanjeliám nič nepridávali, ani z nich nič neuberali. Niektoré miesta a časové osi sme spojili, skrátili alebo sme niektoré postavy a dialógy vymysleli na dokreslenie obrazu, ako by mohli príbehy Ježiša a jeho nasledovníkov reálne vyzeráť.

Naším úmyslom je, aby celý biblický a historický obsah ako aj umelecká predstavivosť, úplne podporili pravdu a zámer Písma. Našou najhlbšou túžbou je, aby ste sa ponorili do Evanjelií Nového zákona a sami objavili Ježiša.

*„Neboj sa, ved' som t'a vykúpil.
Zavolal som t'a po mene, ty si môj.“*

Izaiáš 43,1

1. ČASŤ

Pastier

V čase, keď sa Augustus Cézar
stal cisárom Rímskej ríše,
bola Judea rímskou provinciou.
Proroci Izraela mlčali už celých
štyristo rokov. Zatiaľ čo rímski vojaci
hliadkovali v uliciach
a vyberali od Hebrejov vysoké dane,
kňazi čítali Písmo
v synagógach nahlas.
V tom čase sa potichu šepkali
proroctvá o Mesiášovi,
ktorý má prísť a zachrániť Boží ľud.

1. kapitola

POBLÁZNENÝ

Cedron, Izrael

Nízky, ale svalnatý mladý muž Šimon s kaskádou kučier poskakujúcich na čele vedel, že vyzerá mladšie ako na svojich dvadsať rokov. Napriek tomu mal onedlho zdediť otcovu pôdu i ovce a stať sa zodpovedným za svoje tri mladšie sestry. Možno sa tak stane už dnes, ak je to ten dôvod, pre ktorý ho rodičia zavolali, aj keď mal byť na pastvinách.

Šimonov otec bol chorý už takmer dva roky, preto nemohol pracovať na poliach. Otcova pomoc aj vedenie Šimonovi chýbali a bez nich bol donútený naučiť sa veľa vecí sám. Včera jeho rodičov navštívili úradníci z Cedronu. Šimon síce túžil byť pri tom, no nestalo sa tak. Predpokladal, že ho o podrobnostiach oboznámia dnes.

Stretli sa v izbe jeho rodičov, kde otec ležal na posteli. „Zlyhal som,“ začal starý muž.

„Nehovor tak,“ prerušil ho Šimon. „Urobil si všetko, čo si mohol.“

„Nechaj ho, nech hovorí,“ povedala Šimonovi jeho matka. „Snaží sa ti ospravedlniť.“

„Ale on sa nemá za čo ospravedlňovať! Viem, že by pracoval so mnou vonku, keby nie...“

Otec zdvihol ruku, aby ho zastavil a pokračoval: „Prišli sme o všetko. Nemám nič čo by som ti mohol zanechať.“

„Ale...“

„Nechajte ma hovoriť!“ zahriakol ich otec. „Cítim sa hrozne, ale zlyhal som a úplne som skrachoval.“

„Čo to hovoríš?“ nechápal Šimon.

„Nemusíš sa vracat' na polia. Noví majitelia sú už tu,“ oznámil otec.

Šimon sa striasol: „Ale čo ovce, moje sestry, naša budúcnosť...“

„Je to moja vina,“ riekol otec. „Je mi to ľúto! Ale už nemám k tomu viac čo povedať.“

Šimon zostal ohromený, no zároveň túžil utešiť svojho otca. Chcel mu poďakovať za všetko, čo ho naučil a ako živil jeho myšlienky Písmom a pro-roctvami o prislúbenom Mesiášovi. Čo teraz urobí? A čo bude so štúdiom?

„Budeš musieť odísť a nájsť si prácu,“ povedala mu matka. „Zostal nám tento dom, ale nemáme žiadnu pôdu, ani dobytok. A je tu päť úst, ktoré treba živiť.“

„Samozrejme, urobím všetko, čo budem musieť,“ odvetil Šimon. „Ale kam pôjdem? Čo budem robiť?“

Otec sa podoprel o lakeť: „Vždy si chcel ísť do Betlehema. Zo stád v blízkosti Betlehema zásobujú Jeruzalemský chrám obetami. Tamojší pastieri oviec vždy potrebujú pomoc.“

Betlehem! Mesto, ktoré sa nachádzalo asi približne tridsať kilometrov na východ, mesto, o ktorom písali proroci! Šimon si vedel predstaviť, že by tam mohol navštevovať tamojšiu synagógu, to mu dávalo pokoj. Ale mal by na to čas? Musel by pracovať ako nádenník, aby udržal svojich rodičov a sestry nažive.

Celá Šimonova budúcnosť sa v okamihu zmenila, no vyhliadka na život v Betleheme túto veľkú ranu dostatočne zmiernila.

O týždeň neskôr

Šimon sa zúfalo snažil držať krok. V jednej ruke viedol biele jahňa, ktoré trhalo povrazom, a druhou sa opieral o nahrubo otesanú barlu vyrobenú svojpomocne z konára stromu. Pred ním kráčali traja starší pastieri, u ktorých slúžil – každý viedol svoje vlastné jahňa k Betlehemu. Zastavili sa a otočili, aby ho prepichli pohľadom. Áron, muž s ebenovou pokožkou, oblečený

v bielej bavlnenej tunike, napodobnil Šimona a predstieral, že jeho vlastná palica je barla.

„No tak!“ zakričal najstarší Joram, ktorému sa biela pokrývka na hlave odrážala v neúprosnom slnku. „Podme!“

Šimon chcel horlivo dokázať, že mu na ich ovečkách záleží rovnako ako jeho majstrom, a preto zlyhal. Počas búrky viedol stádo do vápencovej jaskyne. Vtedy mu jedna z oviec utiekla a on ju prenasledoval. Spadol do úžlabiny a vážne si vyvrtol ľavý členok. Uvítal by trochu súcitu alebo vďaky, ale dočkal sa len opovrhnutia. Nikto mu nepomohol. Iba Nátan, pastier s tmavou bradou, mu nevlúdne navrhol, aby si nohu pevne obviazal. Nátan bol jediný muž, ktorý sa na mladíka aspoň pozrel, keď mu niečo hovoril.

Šimon dúfal, že troch mužov dobehne, keď sa zastavia pri studni na ceste do mesta, a tak sa snažil zrýchliť tempo chôdze. Pri každom kroku však cítil bolesť a po špinavej tvári mu tiekol pot.

Z diaľky videl starších pastierov blížiacich sa k studni. Pokračoval ďalej a keď podišiel bližšie, videl päť žien s hlinenými hrncami a koženými vedrami pri studni. Snažili sa naberať vodu skôr, ako sa tam dostanú pastieri. Všimol si, že ženy sa ani trochu nesnažili zakryť svoju averziu voči približujúcim sa pastierom. Štyri z nich okamžite cúvli a držali si nos.

„Dnes je krásny deň, však?“ Nátan sa usmial na jednu z nich, ale ona si zakryla tvár a ponáhľala sa preč. „Vráť sa!“ volal za ňou.

Kým ku studni dorazil Šimon, ostatní pastieri si už stihli naplniť vaky na vodu z kozích koží a začali sa presúvať ďalej. Keď prichádzal ku studni, odišla už aj posledná žena. Svoj vak si naplnil vodou a ponáhľal sa preč. Snažil sa ísť rýchlo, aby mu ostatní neodbehli príliš ďaleko. Keď míňal značku ukazujúcu smer na Betlehem, spomenul si na Písmo, pre neho tak nesmierne vzácné, a na svojho otca, ktorý ho vychoval a viedol k štúdiu Tóry. Hoci sa Áron aj ostatní vysmievali z jeho vášne, Šimon sa naučil naspamäť dlhé pasáže, najmä o svojom novom domove. Keď s bolesťou v nohe kráčal popri značke, nahlas citoval:

„Ty však, Betlehem, Efrata, hoci si najmenší medzi judskými rodinami, z teba mi vyjde ten, ktorý je určený za vládcu v Izraeli. Jeho pôvod je v dávnomveku, v odvekých časoch. Preto ich vydá napospas až dovtedy, kým rodička porodí a zvyšok jeho bratov sa vráti k Izraelitom. Vystúpi a bude pást' mocou

Hospodina a velebnostou mena Hospodina, svojho Boha. Budú bývať bezpečne, lebo teraz bude veľký až po končiny zeme. On bude pokojom.“

Mohlo by to tak byť? Mohol by prísť Mesiáš práve odtiaľto? Zdalo sa to príliš nemožné, ale Šimon veril prorokom celým svojím srdcom. Predstavoval si Vyvoleného, ako bráni Židov a nastoluje poriadok medzi nimi a Rimanmi.

2. kapitola

ZNAMENIE

Na preplnenom Betlehemskom trhovisku pobehovali a šantili deti, muži sa hlasno dohadovali, obchodníci kupovali a plnili svoje ohrady zvieratami, ktoré potom predávali pútnikom na obetovanie v Jeruzalemskom chráme vzdialenom okolo desať kilometrov, a ľudia nakupovali. Šimon a starší pastieri vybrali len to najlepšie zo svojich stád, aby získali čo najviac peňazí. Obchodníci zjednávali s pastiermi a farmármi, aby znížili ceny, no pastieri a poľnohospodári vychvaľovali kvalitu svojho dobytku a výrobkov. Joram sa dohadoval s obchodníkom, pričom vášnivo gestikuloval. Obďaleč stálo dieťa a rukami prechádzalo po čerstvo ostrihanej vlne. Áron sa skláňal pri stánku, aby si pričuchol k čerstvému koreniu. Šimon si opatrne razil cestu v dave. Zo všetkých strán sa ozývalo bučanie dobytku a opäť na neho zaútočil zápach hnoja.

Z miestnej synagógy vyšiel farizej, aby posúdil potenciál zvierat na obeť a vtedy Šimon uvidel svoju príležitosť. Svätý muž si obzeral Nátanovho čierneho baránka, otáčal ho sem a tam. Nátan prichvaľoval: „Je dokonalý! Nemá žiadnu chybu. Nie je na ňom nič choré. Vidíš?“

„Bezchybný!“ povedal farizej. „Tento je dobrý.“ Na rade bol Šimon. Zdvihol biele jahňa k farizejovi a aj napriek blačaniu vrazil: „Učiteľ, mám otázku o Mesiášovi. Každý deň som študoval Tóru a...“

Farizej si povzdychol, ani nezdvihol zrak a naďalej prehliadal jahňa. „Pastier sa chce učiť...“

„Áno!“ Šimon sa usmial a potom opäť zvažnel. „Veríš, že nás Mesiáš oslobodí od okupácie?“

„Áno,“ povedal farizej rozhodne, ale bol očividne znudený. „Bude z neho veľký vojenský vodca.“

„Si si istý?“ ponáhlal sa Šimon a pokračoval: „Pretože minulý šabat kňaz čítal z proroka Ezechiela a nepovedal...“

„Ako sa opovažuješ!“ zrúkol farizej a trhol hlavou smerom k Šimonovi. Áron sa vrhol k nemu. „Je mi to ľúto, učiteľ. Je príliš pobláznený...“

„Vy ste priviedli toto zviera?“ Farizej ukázal na jahňa.

Šimon a Áron prikývli.

„Povedal som ‚bezchybný‘!“ zopakoval farizej.

„Bezchybný, áno!“ odvetil Áron.

Farizej otočil zviera, aby videli ranu na jeho boku.

„Iba bezchybné sú určené pre spravodlivých ľudí. Na dokonalú obeť.“ Položil zviera na zem a povedal: „Toto nemôžem poslať do Jeruzalema!“

Áron chytil povraz a ukláňajúc sa odvádzať jahňa. „Je mi to veľmi ľúto. Naozaj ma to veľmi mrzí. Veľmi.“

Práve vo chvíli, keď sa Joram a Nátan približovali, farizej prstom ukázal smerom na Šimonovu tvár. „Chceš vedieť, prečo ešte Mesiáš neprišiel? Ľudia ako ty mu bránia svojim poškvrnením! Ak sa sem znova vrátite bez dokonalého baránka, všetkých vás vyženiem z trhu.“

Farizej si odplul na zem pred pastiermi. Šimon zaváhal, akoby sa chcel ospravedlniť. Nátan mu však zašepkal: „Teraz to nechaj tak a poď. Poď!“

Šimon sa pohlol, aby ho nasledoval, ale Joram ho predbehol. „Varovali sme Ťa! Si vari chromý aj hluchý?“

„Je mi to ľúto!“ ospravedlňoval sa Šimon.

„Nebudeme kvôli tebe spomaľovať! Vezmi tohto krpca späť do kopcov. A snaž sa držať krok alebo si nájdi cestu späť sám.“

Kým ostatní odchádzali, Šimon hľadel do zeme. Nátan sa zastavil a pohladil mladíka po tvári.

Šimon sa cítil ponížený, ale nechcel sa vracieť k stádu sám. Pokúšal sa predráť cez dav čo najrýchlejšie, aby tých troch dobehol. Ale zranený členok aj baránok spomaľovali jeho úsilie, navyše sa mu barla pošmykla v bahne. Ťažko dopadol na pravý lakeť a udrél si predlaktie. Klakol si na kolená, hľadajúc v dave ostatných, ale tí mu už zmizli z dohľadu.

Šimon sa s námahou postavil na nohy a tu začul zvučný hlas ako číta. Zistil, že stojí pred malou synagógou, a tak sa prešmykol cez bočné dvere

so závesom. Za nimi našiel honosne zariadenú svätyňu, kde sa všetci modlili a nik si ho nevšímal.

Kňaz čítal zo zvitku: *„Lud, čo kráča v tmách, uvidí veľké svetlo, nad tými, čo bývajú v krajine temnoty, zažiarí svetlo. Rozmnožil si ich jasot, zväčšil si ich radosť. Radujú sa pred tebou, ako sa raduje pri žatve, ako sa jasá pri delení koristi.“*

Šimon stál vo dverách synagógy aj so svojím jahniatkom. Muž stojaci v zadnej časti sa na neho zahľadel. Vstal zo svojho miesta a ponáhlal sa k nemu. Pri pohľade na Šimonov zranený lakeť, z ktorého kvapkala krv na prah, sa zamračil. Strčil do Šimona a povedal mu: „Musíš odísť!“

„Nemôžem len počúvať?“ spýtal sa Šimon.

„Nie! Toto je sväté miesto!“ odvetil muž.

„Prosím!“

„Chod! Vypadni!“ Muž zatlačil Šimona späť za záves a utrel podlahu, kým kňaz pokračoval vo svojej reči. Šimon ho počul, ako číta slová: *„Jarmo, čo ho ťaží, palicu na jeho chrbte a prút jeho utláčateľa si zlámal ako v dňoch Midjánčanov. Každá obuv, ktorej dupot otriasa zemou, a každý krvou zmáčaný plášť budú spálené a strávi ich oheň.“*

Šimon sa odkolísal späť do rušného trhoviska nadšený tým, čo počul o Mesiášovi. Odvrátil zrak od farizeja, ktorý mu vynadal, a vyhol sa rímskej stráži. Šimon si razil cestu davom, keď vtom uvidel, ako sa k nemu približuje vyčerpaný pocestný so špinavou upotenenou tvárou. Viedol osla, na ktorom niesol tehotnú mladú ženu. „Prepáč, priateľu,“ prihovoril sa pocestný. „Mohol by si mi ukázať studňu v tomto meste? Moja žena už hodiny nepila.“

Šimon prikývol. „Áno. Studňa je na opačnom konci námestia.“

„Ďakujem ti, brat,“ povedal pocestný.

Kým muž ťahal osla ďalej, Šimon si lepšie prezrel ženu. Čakala dieťa a očividne mala bolesti. „Počkaj, počkaj. Tu je môj vak s vodou.“ Šimon podal mužovi svoj vlastný vak na vodu.

„Ach! Ďakujem za láskavosť.“ Načiahol sa a podal žene vodu. Tá sa vďačne napila.

„Prišli ste z ďaleka?“ opýtal sa Šimon.

„Z Galiley. Z Nazaretu,“ odvetil muž.

Šimon sa obzrel a zašepkal: „Nehovor to tu príliš nahlas. Veď vieš ako sa hovorí: Nič dobré nemôže pochádzať z...“

„Viem, čo sa hovorí o Nazarete,“ usmial sa muž.

„Neboj sa. Nikomu to nepoviem. U mňa je tvoje tajomstvo v bezpečí,“ vravel Šimon.

„Ďakujem ti za tvoju láskavosť,“ povedal Nazaretčan a jeho žena sa nasmelo usmiala.

Šimon chcel podať mužovi ruku a predstaviť sa. No skôr, než stihol niečo povedať, priblížil sa k nim farizej a zakričal: „Uhni mi z cesty!“

„Musíme ísť,“ rozlúčil sa pocestný a jeho žena vrátila vak s vodou. Potom sa pohli ďalej.

Šimon pomaly odvádza svoju ovečku z trhu, no ešte začul kňaza hovoriť: *„Pozdvihnite ochabnuté ruky, upevňujte podlomené kolená! Povedzte malomyselným: ‚Vzchopte sa, nebojte sa! Pozrite, váš Boh! Príde s pomstou, Božou odplatou, on sám príde, aby vás zachránil.‘“*

Keď sa Šimon začal poberať na dlhú cestu späť do kopcov ku zvyšku oviec, slnko už viselo nízko nad obzorom. Dúfal, že mu jeho nadriadení odpustia. Kým dorazí ku stádam, bude už tma. Pocítil hrozný hlad. No kňaz ho povzbudil svojím čítaním a ako viedol chybnú ovečku, pripomínal si zvyšok úryvku z knihy proroka Izaiáša. Odriekal ho naspamäť:

„Vtedy sa otvoria oči slepých aj uši hluchých sa otvoria. Vtedy chromý bude skákať ako jeleň a jazyk nemého zaplesá, lebo vyvrú vody na púšti a potoky na pustatine. Vyschnutá zem sa stane jazerom, vyprahnutá pôda prameňom vôd a na mieste, kde odpočívali šakaly, bude tráva, trstie a šašina.“

Uprostred hľbokej tmavej noci sa Šimon dostal na kopce, kde ležali ovce. Joram, Nátan a Áron sedeli okolo malého ohňa a pochutnávali si na dobrom jedle. Smiali sa a zhovárali o stretnutí s farizejom na trhu.

Áron žartoval: „Áno, takže, nabudúce si utriem ruky do jeho plášťa. Keď to urobím, určite omdlie!“

Nátan gestikuloval s kôrkou chleba. „Farizej je taký skúpy, že keď píše závet, označí seba za dediča!“

„A potom aj tak veľa nedostane!“ posmieval sa Áron.

Keď Šimon vstúpil do svetla ohňa, odrážajúceho sa aj v hrncoch visiacich pri stane, Joram sa otočil. „Hm! Konečne! Je späť!“

„Vitaj, Šimon,“ pozdravil Nátan.

„Zostaň pri ovciach!“ zakričal Joram.

„Je pre nás neužitočný,“ hovoril Áron. „Prečo ho tu držíš?“

„Je to dobrý chlapec,“ pokrčil Joram plecami. „Bude hladný, asi bude chcieť večeru.“